

(Uit het Instituut voor tropische hygiëne te Amsterdam).

De Pilotaxie van Anophelinen uit Nederlandsch Oost-Indië

door

ERNST RODENWALDT.

In een in 1917 gepubliceerd geschrift omtrent „The Pilotaxy of Anopheles” (The Ind. J. of Med. Res. VIII, p. 362) vestigt CHRISTOPHERS de opmerkzaamheid op de studie van de borstels en haren van de Culiciden, welke tegenover de studie van de schubben zeer op den achtergrond geplaatst wordt. Volgens zijne uiteenzettingen is het inderdaad gerechtvaardigd, wanneer men de questie van de Pilotaxie (Chaetotaxie) ook voor de Culicidae aanvat, met het oog op de belangrijke beteekenis, welke deze bepaling voor de systematiek van de Muscidae heeft. Misschien zal het wel mogelijk zijn door een dergelijk onderzoek nieuwe eenvoudige kenmerken van verschil te verkrijgen voor die Anophelinen, waarvan het uit epidemiologische overwegingen noodig is, de soort met zekerheid te kennen.

De gelegenheid, welke Dr. N. H. SWELLENGREBEL mij gaf om het rijke materiaal van de Anophelinen uit Nederlandsch Oost-Indië door te zien, heb ik mij ten nutte gemaakt, om voor bepaalde deelen van het muggenlichaam, voornamelijk voor de zijgedeelten van den thorax de pilotaxie bij de in aanmerking komende species te determineeren.

Om verschillende redenen was deze beperking tot dit deel van het muggenlichaam noodzakelijk, vooral omdat alleen gedroogde exemplaren ter beschikking waren. Alleen het onderzoek van een aanzienlijk aantal exemplaren van iedere species kon betrouwbare resultaten leveren.

Men kan echter bij gedroogde exemplaren wel staat maken

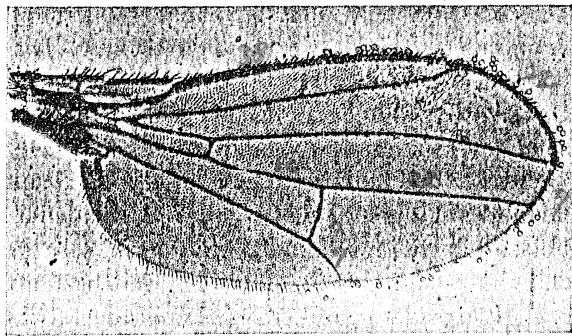
(Zwei neue südamerikanische Borboridengattungen.)

Tijdsch. Ent. 64: 119-146. 1924. 1924

dasz die vordere Basalzelle und Diskoidalzelle nur eine gemeinsame Zelle bilden, desgl. fehlt die hintere Basalzelle, die winzige Anzalzelle ist durch eine rudimentäre hintere Wurzelquerader nur vorn aussen teilweise abgeschlossen. Mittlere und hintere Querader merklich nach hinten konvergierend; Vorderwinkel der Diskoidalzelle deshalb etwas spitzwinkelig, hinterer fast rechtwinkelig. Abstand der Queradern bezw. 2. Abschnitt der 4. Längsader kaum länger als der erste Abschnitt der dritten Längsader; hintere Querader über doppelt so lang als die mittlere Querader, doch kürzer als der Endabschnitt der 5. Längsader. Alula eingeklemmt, bei den vorliegenden ♀ nicht sichtbar.

Der einzige noch leidlich deutliche Flügel des vorliegenden Unicums lässt sich leider weder photographieren noch zeichnen, dagegen dürfte sich aus meiner Beschreibung ergeben, wie verschieden von Fiebrigella m. der Flügel von Colocasiomyia DE MEIJERE ist, der bisher noch nirgends bildlich dargestellt ist und von dem ich nachstehendes Bild bringe.

Das Photogramm ist von mir nach einem Exemplar des Amsterdamer Museums angefertigt, welches Herr DE MEIJERE mir freundlichst übersandte und das mit „Java, Jacobson, Colocasiomyia cristata DE MEIJ. Cotype“ bezettelt ist.

5x = 10

C 1.9

4V 1.4

4L 1.4

5x 1.0

Ac 3.1